

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: J.L.F. de Liefde

Titel: Hoe Mietje-Pim kerstfeest vierde

Druk: 1

16 blz.

Mietje-Pim is de scheldnaam, dien Piet Duikers en zijn vriendjes hun mede-Zondagsschoolleerling hebben gegeven. Willem de Boer (zoo luidt zijn ware naam) is allesbehalve dankbaar voor de plagerij van Piet en zijn vriendjes. Hij gunt dientengevolge met name aan Piet niet veel goeds. Op het Kerstfeest echter hoort hij van "vrede" spreken en, daardoor getroffen, zoekt hij Piet op en viert met hem in huis bij een tak van den Kerstboom het Kerstfeest nog eens over. Dit boekje heeft zeer veel aanlokkelijks. Groote letter. Sprekende plaatjes. Ook uit literarisch oogpunt munt het uit. Wel smakelijk verteld. De kindertoon is met voorbeeldige juistheid gegrepen. Doch de Kerstboom neemt in dit verhaal een ruime plaats in. En telkens stooten we op het oneerbiedige "Heer". Het Christelijk element is zwak. Ook de kleintjes moeten reeds gewezen worden op het Evangelie des kruises, dat op het Kerstfeest bij de kribbe waarlijk niet mag verzwegen worden. Op voor kinderen bevattelijke wijze kan en moet o.i. ook in de kinderlectuur het kruis van Christus worden gepredikt en de weg ter ontkoming niet maar uit de verte aangewezen, doch ten volle ontsloten worden. De uitdrukking: "Bij den Heere Jezus mogen we allen komen en vragen: "Lieve Heer, wilt U mijn zonden wegnemen", is, dunkt ons, te algemeen. De strekking is goed. De vrede met God moet brengen tot vrede met den naaste. Omgekeerd echter is het vrede sluiten met den naaste nog volstrekt niet altijd een bewijs, dat de vrede met God werd verkregen. Het is jammer, dat deze vertelling, met zooveel talent geschreven, ons de teekening onthoudt van het zoeken naar schuldvergifenis en vrede in de borggerechtigheid van Christus. Het pogen van de Schrijfster, om door een voorbeeld uit de kinderwereld aan de jeugd het vrede op aarde als vrucht van Jezus' geboorte te verduidelijken, is niet onverdienstelijk; maar ook zoo blijft de bedenking, dat de indruk wordt gevestigd, dat niet de vrede met God in den weg van verzoening en schuldvergeving, maar de vrede onderling de hoofdzaak is. Tot ons leedwezen kunnen wij dit overigens zoo mooie boekje slechts matig aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1916
